

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 10Csp/21/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119202113
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Sedláková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8119202113.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Michaelou Sedlákovou v spore žalobkyne: E. U., R.. XX.XX.XXXX, bytom J. XX/XX, Haniska, právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom ul. Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 2, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o zaplatenie 2.091,29 eura, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 300 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .
- III. Žalobkyňa m á nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 30.01.2019 domáhala voči žalovanému zaplatenia primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 2.091,29 eura. Svoju žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 15C 395/2014 o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy bola žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná. Predmetný rozsudok Okresného súdu Prešov nadobudol v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 17Co 30/2017 zo dňa 25.07.2017 právoplatnosť dňa 29.09.2017. Poukázala na odôvodnenie predmetného rozsudku súdu prvej inštancie. Uviedla, že ako spotrebiteľka uplatňuje satisfakciu za porušenie jej spotrebiteľských práv, keď svoje práva musela brániť v súdnom konaní podaním žaloby. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže ako spotrebiteľka úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde, bola tým splnená hypotéza právnej normy, a preto finančné zadosťučinenie požaduje vo výške 2.091,29 eura, čo zodpovedá sume, o ktorú sa chcel žalovaný na jej úkor obohatiť. Úver, ktorý má byť bezúročný a bez poplatkov, jej bol poskytnutý vo výške 1.284,25 eura. Žalovaný od nej podľa úverovej zmluvy žiadal 3.375,54 eura, teda mienil sa obohatiť o sumu 2.091,29 eura. Dodala, že listom zo dňa 11.08.2014 žalovaný žiadal od jej zamestnávateľa vykonávať zrážky na sumu 2.813,29 eura.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Namietal, že žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok vyplývajúcich z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., na ktoré sa odvoláva. Z podanej žaloby nevyplýva označenie práva spotrebiteľa, ktoré malo byť porušené a vo vzťahu ku ktorému sa finančné zadosťučinenie uplatňuje. Na základe žalobcom tvrdených skutočností nie sú splnené podmienky vzniku nároku na finančné zadosťučinenie. Rovnako podľa neho z podanej žaloby nevyplývajú ani skutočnosti, ktoré by odôvodnili výšku požadovaného nároku. Žalobca v podanej žalobe neoznačil žiadnu skutočnosť a ani dôkaz, v zmysle ktorého by žalovaný pri predložení žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy konal

s cieľom získať bezdôvodné obohatenie. Z obsahu žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy vyplýva, že sa žiada ich vykonávanie pre účely uspokojenia záväzkov žalobcu, a nie pre účely, ktoré by boli spojené s takými skutočnosťami, v ktorých by išlo o bezdôvodné obohatenie. Tvrdenie žalobcu by bolo pravdivé len v prípade, ak ku dňu predloženia žiadosti o zrážky zo mzdy mal uhradené aspoň sumu, ktorú nesplatil a súčasne by bolo právoplatne ustálené, že žalovaný voči žalobcovi nemá žiadny nárok, teda že žiada o vykonávanie zrážok pre nejestvujúci nárok. V čase predloženia dohody o zrážkach zo mzdy bol žalobca (ako dlžník) v omeškaní so splácaním, pričom v danom čase ani neuhradil sumu prevzatú od žalovaného (ako veriteľa). Poukázal na to, že žalobca si v konaní vedenom pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 29Csp/24/2018 uplatňuje nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia. V čase podania žaloby v uvedenom konaní bol právoplatný aj rozsudok č.k. 13C/395/2014 (zrejme mal na mysli rozsudok sp. zn. 15C 395/2014 - poznámka súdu), od ktorého si uplatňuje nárok v tomto konaní. Uviedol, že žalobcovi nebránil žiadny zákonný dôvod pre podanie jednej žaloby. Vzhľadom na to, že je splnený predpoklad hospodárnosti spojenia oboch konaní na spoločné konanie, predpoklad že obe konania sa týkajú tých istých strán, je na mieste spojiť toto konanie s konaním sp. zn. 29Csp/24/2018. Navrhol žalobu zamietnuť.

3. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní uviedol, že podľa jeho názoru boli splnené podmienky pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Poukázal na to, že žalobkyňa úspešne uplatnila práva v konaní sp. zn. 15C/395/2014. Pokiaľ ide o samotnú výšku, vychádzali zo sumy, ktorú chcel žalovaný získať od žalobkyne neprávom. Keďže zmluva o úvere je bezúročná mal nárok len na vrátenie istiny. Obohatiť sa chcel teda o sumu 2.091,29 eura. Poukázal na to, že v čase, keď zamestnávateľovi žalobkyňa bola predložená výzva na vykonávanie zrážok zo mzdy žalobkyňa uhradila žalovanému sumu 964,44 eura. Poukázal tiež na to, že žalobkyňa bola titulom úveru vyplatená suma približne 1.284,25 eura. Má za to, že žaloba je dôvodná a žiada jej vyhovieť.

4. Na nariadenom pojednávaní vykonal súd dokazovanie výsluchom žalobkyne a listinnými dôkazmi, a to rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 15C/395/2014, rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/30/2017, zmluvou o revolvingovom úvere z 22.11.2013, zmluvnými dojednaniami zmluvy o revolvingovom úvere, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi a rozhodcovskou zmluvou, žiadosťou o vykonávanie zrážok zo mzdy z 11.8.2014, vyjadrením žalovaného, rozsudkom sp. zn. 29Csp/24/2018 zo dňa 6.2.2019 a z pripojeného spisu 15C/395/2014 žalobou a uznesením o nariadení predbežného opatrenia zo dňa 19.12.2014 a zistil tento skutkový stav:

5. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 24.11.2016, č.k. 15C 395/2014-62, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co 30/2017 dňa 29.09.2017, určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX z 22.11.2013 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná. V rozhodnutí súd konštatoval, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená medzi účastníkmi konania za účelom zabezpečenia peňažného plnenia zo Zmluvy o úvere je v zmysle ustanovenia § 53 OZ neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko žalobkyňa ako spotrebiteľ bola nútená podpísať dohodu vo vzťahu k žalovanému ako veriteľovi napriek tomu, že sa nejedná o včlenené zmluvné ustanovenie v rámci zmluvy o revolvingovom úvere a dohoda existuje na samostatnom papieri. Nemala možnosť rozhodnúť sa, či takúto dohodu podpíše alebo nepodpíše. Podpisom dohody sa dobrovoľne podrobila vykonávaniu zrážok bez možnosti zabránenia ich vykonania a to s veľkou pravdepodobnosťou, že sú veriteľom uplatňované z neprijateľných zmluvných klauzúl, prípade z neplatnej časti právneho úkonu pre rozpor so zákonom, alebo s dobrými mravmi. Uvedený zabezpečovací inštitút umožňuje dodávateľovi siahnuť na majetkové práva spotrebiteľa aj za predpokladu, že si uvedené nároky uplatňuje z neprijateľných klauzúl, čím je spôsobená hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ktorý je povinný sa takémuto konaniu podriaďiť bez predchádzajúcej súdnej kontroly zmluvných záväzkov. Súď nespochybňuje opodstatnenosť inštitútu Dohody o zrážkach zo mzdy upraveného v zákone, len jeho zneužitelnosť, keď nie je zaručená objektivnosť pri vyhodnotení výšky dlhu, ale subjektívna predstava veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva. Výška pohľadávky síce môže mať oporu v zmluve, ale pri zmluve so zmluvnými podmienkami, ktoré neboli predmetom posúdenia súdu, alebo inej objektívnej inštitúcie je relevantné „ex off“ súdne preskúmanie z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže ovplyvniť a vyhodnotiť. Navyše uviedol, že v predmetnej zmluve sa tiež nedá prehliadnuť ročná úroková sadzba úveru 70,01 %, ktorá niekoľkonásobne prevyšuje úročenie obdobných úverov v peňažných ústavoch a súdy spravidla takúto zmluvnú podmienku vyhodnocujú ako neprijateľnú a neplatnú pre rozpor s ustanovením § 3 OZ pre rozpor s dobrými mravmi.

6. Žalovanej mať byť titulom zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 22.11.2013 poskytnutý úver vo výške 1.500 eur, ale reálne jej bola poskytnutá suma 1.284,25 eura. Žalobkyňa v čase, keď zamestnávateľovi žalobkyni bola predložená výzva na vykonávanie zrážok zo mzdy, uhradila žalovanému sumu 964,44 eura. Uvedené tvrdenia žalovaný nespochybnil.

7. Z výsluchu žalobkyne súd zistil, že úver pravidelne platila. Potom sa stalo, že jednu splátku zaplatila oneskorene. Až na mzdovom u zamestnávateľa zistila, že sa jej majú realizovať zrážky zo mzdy. Navštívila preto zástupkyňu žalovaného, kde sa jej pýtala na to, čo sa v podstate deje. Poukázala tiež na to, že jej na začiatku stiahli hneď tri splátky, ktoré sa mali údajne použiť na to, že keď nebude môcť splácať. Zástupkyňa žalovaného jej však povedala, že to bola jej provízia. Preto potom aj podala žalobu o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy, kde bola úspešná. Pokiaľ ide o výšku požadovaného primeraného finančného zadostučinenia má za to, že táto výška zodpovedá tomu, čo sa dialo a teda najmä tomu, čo si musela vytrpieť na pracovisku, že jej to nebolo príjemné, keď ju evidovali u zamestnávateľa v počítači, že má nejaký problém so splácaním úveru, považuje ju za primeranú. Poukazuje na to, že aj potom, čo už súd určil, že je neplatná dohoda o zrážkach zo mzdy a teda sa nemajú tieto zrážky zo mzdy vykonávať, žalovaný ju neustále kontaktoval a rovnako aj jej zamestnávateľa, aby sa to vykonávalo ďalej a aby úver splácala.

8. Vo veci sp. zn. 29C 24/2018 bol dňa 06.02.2019 vyhlásený rozsudok, ktorým súd uložil žalovanému zaplatiť žalobkyni 50 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žaloba v tejto veci bola podaná 15.09.2018.

9. Pri právnom posúdení predmetného sporu vychádzal súd z ustanovení zákona č. zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

10. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

11. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

12. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 09.06.2013, osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu.

13. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 10.6.2013, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

14. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z.z., či už v pôvodnom alebo terajšom znení, možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadostučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadostučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitným predpisom, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

15. Základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadostučinenia v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je teda porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa alebo podľa osobitných predpisov, ktorými sú predpisy na ochranu spotrebiteľa. Podľa názoru súdu uvedený nárok je teda daný, ak dodávateľ porušil osobitnú právnu úpravu predstavujúcu normy na ochranu spotrebiteľov, ktorými sú osobitná

úprava spotrebiteľských zmlúv v § 52 až 54 Občianskeho zákonníka, zákony o spotrebiteľských úveroch, o finančných službách na diaľku a podobne. Účelom týchto právnych noriem je zvýšená ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou a citované zákonné ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má postihnúť nečestného dodávateľa, ktorý tieto osobitné právne normy nerešpektuje.

16. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. V prejednávanej veci je zrejmé, že žalobkyňa úspešne uplatnila porušenie jej práva ustanoveného osobitným predpisom v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 15C 395/2014, v dôsledku čoho bolo určené, že Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX z 22.11.2013 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná. V predmetnom rozsudku súd prijal záver, že žalobkyňa dohodu o zrážkach zo mzdy neuzatvorila dobrovoľne, ale bola jej nútená. Nemala možnosť rozhodnúť sa, či takúto dohodu podpíše alebo nepodpíše. Podpisom dohody sa dobrovoľne podrobila vykonávaniu zrážok bez možnosti zabránenia ich vykonania a to s veľkou pravdepodobnosťou, že sú veriteľom uplatňované z neprijateľných zmluvných klauzúl, prípade z neplatnej časti právneho úkonu pre rozpor so zákonom alebo s dobrými mravmi. Navyše bolo zistené, že v predmetnej zmluve o úvere sa tiež nedá prehliadnuť ročná úroková sadzba úveru 70,01 %, ktorá niekoľkonásobne prevyšuje úročenie obdobných úverov v peňažných ústavoch a súdy spravidla takúto zmluvnú podmienku vyhodnocujú ako neprijateľnú a neplatnú pre rozpor s ustanovením § 3 OZ pre rozpor s dobrými mravmi. Rozsudok, na základe ktorého si žalobkyňa v tomto konaní uplatňuje svoj nárok, bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.07.2017, sp. zn. 17Co 30/2017.

17. Z uvedeného je nepochybné, že žalovaný si na základe predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy uplatnil u zamestnávateľa žalobkyne zrážky zo mzdy, pričom súd v predmetnom konaní s ohľadom na ním prijaté závery konštatoval, že na to oprávnený nebol. Pokiaľ žalovaný aj napriek tomu predmetnú dohodu o zrážkach zo mzdy použil a žiadal na základe nej vykonávať zrážky zo mzdy, takéto jeho konanie bolo spôsobilé privodiť ujmu žalobkyňi. V dôsledku uvedeného bola žalobkyňa nútená brániť sa podanou žalobou o neplatnosť predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy, pričom bola úspešná. S ohľadom na uvedené okolnosti je podľa názoru súdu naplnený vyššie uvedený základný predpoklad uplatneného nároku na finančné zadosťučinenie a to, že boli porušené práva žalobkyne ako spotrebiteľa vyplývajúce z osobitných právnych noriem slúžiacich na ochranu spotrebiteľov.

18. Pri určení výšky finančného zadosťučinenia vychádzal súd z toho, že finančné zadosťučinenie má satisfakčnú, sankčnú povahu a jeho účelom je odradiť nečestného dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Na druhej strane však nemôže predstavovať neprimerané obohacovanie spotrebiteľov. V danom prípade bolo súdom prihliadnuté na skutočnosť, že žalovaný uplatnením zrážok zo mzdy na základe neplatnej dohody vyvolal u žalobkyne stav, ktorý jej nebol príjemný, evidovali ju totiž u zamestnávateľa v počítači v tom smere, že má nejaký problém so splácaním úveru. Tento nepríjemný stav právnej neistoty musela riešiť podanou žalobou. Zároveň aj potom, čo už súd určil, že je neplatná dohoda o zrážkach zo mzdy a teda sa nemajú zrážky zo mzdy vykonávať, žalovaný ju neustále kontaktoval a rovnako aj jej zamestnávateľa, aby sa vykonávali ďalej a aby úver splácala. Rovnako bolo v danom prípade prihliadnuté aj na skutočnosť, že žalobkyňa neuhradila ani istinu úveru. Žalovaný totiž reálne poskytol žalobkyňi úver vo výške 1.284,25 eur, pričom ku dňu žiadosti o vykonanie zrážok zo mzdy žalobca žalovanému zaplatila len sumu 964,44 eur. Hoci táto skutočnosť nevedie k zániku jej nároku na finančné zadosťučinenie, nepochybné má vplyv na posúdenie jeho výšky, keďže súd ho ustalať na základe svojej voľnej úvahy. Vychádzajúc z týchto konkrétnych okolností prípadu považoval súd za primerané povahe a rozsahu porušenia práv žalobkyne finančné zadosťučinenie vo výške 300 eur, ktoré zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobkyňi ako spotrebiteľke dostatočnú satisfakciu a odradí dodávateľa od porušenia práv spotrebiteľov. V prevyšujúcej časti žalobu o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia zamietol s tým, že podľa názoru súdu inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobkyne, resp. na kompenzáciu jej prípadnej majetkovej škody, ale musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany (podobne rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.04.2017, sp. zn. 2Co 137/2016)

19. Pokiaľ ide o návrh žalovaného na spojenie prejednávanej veci s konaním vo veci sp. zn. 29Csp 24/2018, ktoré medzi stranami začalo skôr, k tomu súd uvádza, že o spojení konaní rozhodne ten sudca, u ktorého sa začalo konanie skôr. Nakoľko ku dňu konania pojednávania nebolo v konaní sp. zn. 29Csp

24/2018 rozhodnuté o spojení vecí (dokonca už bol v danej veci dňa 06.02.2019 vyhlásený rozsudok), súd z dôvodu hospodárnosti vec prejednal a rozhodol.

20. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

22. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 CSP nezistiac dôvody pre aplikáciu § 257 CSP. Podľa tohto ustanovenia môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške (porovnaj I. ÚS 56/2017). Ide o prípady, ak výška nároku závisí od úvahy súdu, čo je prípad prejednávanej veci. Úvaha súdu sa teda týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia, nie čo do základu uplatneného nároku. Aj v súčasnosti podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s čl. 3 a čl. 4 ods. 2 CSP sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.